

Kjerringa tar roret

Kaster loss: For tre måneder siden visste ikke Lisbeth Pedersen hvordan hun skulle manøvrere. I dag setter hun trygt sjøbein, og jobber for at flere kvinner skal ta styringen til sjøs.

► Mannskapet besto av håndplukkede damer i alderen 32 til 58, alle mer eller mindre førstereiskjerringer, klare for en bratt lærercurve.

Lanserte ideen i full offentlighet

– Etter én dag hadde kjerringene lært nok til å hjelpe til, sier Lisbeth.

På hennes båt skal ingen kvinne være degradert til matros.

Ideen om prosjektet «Ta roret kjerring» lanserte Lisbeth allerede på 50-årsdagen. Litt vel offentlig, ifølge henne selv.

– Det bandt meg litt, ja. Mannen min var kjempeskeptisk, og de fleste trodde vel at nå har dama blitt sprø, ler hun, mens hun stadig manøvrerer båten ut av havna og i retning Magerøya.

Skepsisen forsvant imidlertid raskt, og båten «Alice», oppkalt etter Lisbeths mor, ble kjøpt. Privat har ikke familien Pedersen bruk for en båt på denne størrelsen. Planen er å ta en ny vurdering etter to år.

– Men det kommer an på prosjektet. Skal en drive praktisk opplæring, er det egentlig ikke nødvendig med en såpass stor båt,

innrømmer Lisbeth.

I sommer har Lisbeth tilbrakt store deler av livet i båten. Fem netter har hun vært hjemme siden 11. mai, og da hun var i Trondheim et døgn under Olavsfestdagene, var valget enkelt; Lisbeth sov i båten. Dit fikk de som ønsket å se henne, komme på besøk.

For skipperen er det ikke en kvinnesak at flere kjerringer skal ta roret. Det handler helt enkelt om at også kvinner skal kunne båt. Desto flere som kan manøvrering, navigering og førstehjelp, desto tryggere blir båtturen, tror 52-åringen.

Ta roret i overført betydning

Hun serverer salat og snakker med skipshunden Troya mens hun svarer på hva denne knappen er og hva den stanga er til for.

– Det er få damer som kjører båt. De slipper ikke til, og tror kanskje at det er for vanskelig. For meg handler «Ta roret kjerring» om sikkerhet. Raskere båter, mer alkohol og ukyndige kvinner på sjøen. Hvis antallet ulykker skal reduseres, må også kvinner lære å styre skuta. Vi blir raskt bare passa-

sjer, sier Lisbeth, som forklarer at prosjektet er todelt:

– Jeg vil få damer til å ta roret på familie-båten, og jeg vil få de samme damene til å ta roret i overført betydning; ta tak i situasjonen sin – gjøre noe med utfordringene som kan dukke opp, sier hun.

Til nå er det sponsorer som har fått prosjektet til å gå rundt. Lisbeths håp er at det også i fremtiden skal være mulig for kjerringer å mønstre på uten de altfor store kostnadene. Til neste år går turen nordover. Da håper hun at flere kjerringer vil bli med.

Kan bli tv-serie

På det meste har åtte mennesker bodd i båten i løpet sommeren. I tillegg til familie og kjerringmannskap har et filmteam bestående av tre studenter fra Westerdals, NISS og NTNU fulgt båten på strekningen Tønsberg–Bergen. Råfilmen skal klippes ned til en pilot, som etter planen skal ende som en tv-serie.

– Ideen er å lage en serie med humor og varme, en blanding av dokumentar og reality med fokus på mannskapet som skal lære